

סידור כוננות שפת חיים / סימן ח אהבת שלום תתקסג

מחודשת לגמרי מעיקרא על פי תקנת חכמים, כמו מצות חנוכה ופורים, הגם שקיומה בזמן זהה הוא על פי מצות חכמים, מכל מקום כל שורשה היא מדאוריתא, פועלת בתיקון זווין הגדולים, כאשר מצוות דאוריתא, ונקראות שפир מצוה מן התורה לעניין זה. ורק מצוות גמורות מרבנן, שהן מחודשות מעיקרא על פי תקנתם, פועלות ביעור", ונקראות דרבנן, גם מעד פעולתן.

וטעםו של דבר יש לפרש, כי כל מצוה שנפסק קיומה מאיזה טעם, כגון הכא שאין לנו בית המקדש וקרבנות, וממילא (למ"ד) גם מצות ספירת העומר אינה נהגת עוד, אז כשתיקנו חכמים שתתקאים המוצה על פי צוים, לא עקרו המוצה ממוקם שורשה למעלה, שהוא בזווין הגדולים, אלא נתנו לה המשך קיום כפי בחינת שורשה דמעיקרה. ורק במצוות מחודשות ממש של דבריהם וככ"ל, אז הם תיקנו אותן שיפעלו ביעור", לנלע"ד ודרכ"ק.

והנה יסוד זה ודקתי ממה"ש מרן הרש"ש ז"ל בהקדמתו לכוננות פורים (עיין סידור אהבת שלום חלק חנוכה ופורים עמוד קכ"ג, ושם בכיאורים עמוד ר"ל), שהנוכה ופורים הם "מצוות גמורות דרבנן", דמאי "גמרות" דנקט, אלא מוכרת שהכונה כנ"ל, שהנוכה ופורים הם מצוות מחודשות לגמרי אשר מעיקרא צופים תיקנות, ואין להם שורש מדאוריתא. וכן כתוב בפירוש דבר זה הרבה חכם ממש רבו הרש"ש ז"ל (בדף ס"ח ע"א) וזה: מפני שאלו המצוות דפורים אין בהם שורש בתורה כמו קידוש על היין, כן שמעתי מפי ז"ל עכ"ל. ועיין שם בשפת הי"ם (עמור ר"ל), מה שציידתי בכוננת הרב תורה חכם.

ברם ראוי לומר שוגרל, הוא הגאון המופלא מהרי"ט אלגוזי ז"ל בפסק השmittה שלו (הנדפס בספר דברי שלום בדף י"ח ע"א), שצדד לחלק כנ"ל, אולם שוב וכח דאיינו כך, ז"ל שם: והנה כי כן כפי הכלל המסור בירידינו מה שקיבלנו מפה קדוש Shir שלום ז"ל, וכן כתוב בכתביו הקודש שלו (בהקדמה לכוננות פורים הנ"ל), לכל המצוות דרבנן כמו נור חנוכה ופורים וכיוצא מצוות דרבנן, הםabisod, שהם יער"ר, שהם מלכיות דמ"ה ודב"ן וכו', ואם כן יוצא לנו דיסור עבודה הארץ בזמן זהה [הוא] דרבנן, אי אפשר לומר דעתך מוחין ולאחריו וכל הבהירונות, כי אם דוקא ביעור"ר וכו', כמשפט מצוות דרבנן. וכך דיש לחילך דשאני שביעית דעיקרו מצוה מן התורה היא, ולא דמי לחנוכה ופורים, [פירוש שביעית אפילו בזמן מתקנת בזווין הגדולים כוון שורשה מן התורה וככ"ל]. מכל מקום הרב שר שלום ז"ל כתוב כן [শמ' מצוות דרבנן הן פועלות ביעור] אפילו במצוות דרבנן דעיקרים מדאוריתא, כמו מרור בזמן זהה וכיוצא, ואם כן הוא הדין שביעית, עכ"ל.